

Leeuwen, Johanna Rutgera van: **Tukaj sem!**

Prev. Katjuša Ručigaj. Dob pri Domžalah: Miš založba, 2026, 120 str.

| P | 2. stopnja

| Poplave / Deklice / iznajdljivost / očetje / osamljenost / pogum / poslovne zgradbe / preživetje

Prijazen, navdušujoč roman za bralce ne le v 2., ampak tudi še v 3. triletju. Preveva ga avtorčina toplina do pozabljene deklice in cela vrsta sijajnih domislic, s katerimi deklica poskuša opozoriti reševalce. OŠ. Mene se je zgodba zelo dotaknila: je namreč hkrati napeta pustolovščina in tiha pripoved o osamljenosti, zaupanju in pogumu otroka v svetu odraslih.

Mesto Wolem bo zdaj zdaj zalila voda, vse prebivalce so odpeljali s čolni, tudi Joninega očeta in druge uslužbenke iz poslovne zgradbe. Jona obtiči na strehi 30-nadstropne stavbe, kamor se je zatekla med dolgim čakanjem na očeta (ker nima mame, vsak dan po šoli hodi k njemu v službo in ga čaka, da bo končal z delom).

Spodbude za branje:

- Mladim bralcem na kratko povem kaj o romanu, morda tako, kot sem zgoraj, ali pa kot je predstavljen na hrbtni strani knjige.
- Po branju prisluhnem prvim odzivom. (Odraslemu) bralcu se najbrž zdi nemogoče, da bi oče pozabil na svojega otroka ... toda, tako se ta čudovita zgodba začne!
- Bi povedali kaj več o deklici Joni? Zakaj po šoli prihaja k očku v službo? Ali je dovoljeno, da se potika po zgradbi in vozi z dvigalom? Kdo nekega dne naleti na njo na terasi?
- Se je Jona prestrašila, ko je ostala na ravni strehi (terasi) 30-nadstropne zgradbe? Je vedela, da mestu grozi poplava?

- Kaj vse je Jona naredila, da bi reševalci vedeli, kje je? Na katere različne načine sporoča »Tukaj sem!«
- Kaj vse mora narediti, ker reševalci ne pridejo v nekaj dneh? (Jona mora poiskati kaj za pod zob, prespati na terasi, lulati, oprati spodnjice idr.)
- Jona je prepričana, da jo bodo rešili in si domiselno organizira čakanje na strehi. Kaj poišče in si postavi okrog ležišča, da se ne počuti osamljeno?
- Pa vendar bi kar poletela, če bi ji bilo mogoče.

Toda
leteti ne moreš,
samo v mislih lahko.
(str. 7)

- Mene je zelo ganilo to, da je deklica dolgo časa na terasi in bi kar poletela, ako bi bila ptica, tako pa se tolaži s fotografijami družinskih članov, ki jih je našla na mizah uslužbencev, v očkov pisarni je našla tudi fotografijo svoje mame ... 😊
- Povejmo še, kako se zgodba konča.
- In se še malo pogovarjamo: ali bralci menijo, da je deklica naredila res vse, da bi jo opazili? Ima kdo med nami še kakšen predlog? Ali ima kdo med nami izkušnje s poplavi, reševanjem ... ali celo, da so ga/jo v naglici odrasli pozabili (ne za več dni, bognej, le za kakšno uro ali dve).
- V katerem času se zgodba dogaja? Dogajalni čas ni točno določen, pa vendar, no ... Po čem lahko sklepamo? (staro mesto »gre v korak s časom« zaradi visoke zgradbe; očka veliko dela, vedno mora urediti še nekaj stvari; poplave so morda posledica podnebnih sprememb idr.).
- In če ni že malo preveč: Kako si razlagamo očetovo odsotnost? Je samo pozabljen, preobremenjen, ali je to tudi kritika sveta odraslih?
- Pogovarjamo se tudi o besedilu, ki je členjeno na poglavja, vsako poglavje je naslovljeno. Knjiga je tudi bogato ilustrirana, mestoma gre za kombinacijo s stripom. Avtorica je besedilo ilustrirala sama in zdelo se ji je potrebno, da ga tako oblikuje, tako je čutila. (Dekličine sanje je izrazila v stripu). Jonin klic »Tukaj sem!« v oblaku na naslovnici res zveni kot krik!
- Bi svetovali vrstnikom, da zgodbo preberejo? Utemeljimo, zakaj da oz. zakaj ne. Je primerna za branje za bralno značko?
- Bi kdo želel vso zgodbo strniti v nekaj sličic, strip? Bi kdo med nami povedal zgodbo v 1. osebi, kot da jo pripoveduje Jona? Kako pa bi zvenela čisto kratka novica v časopisu ali na radiu?
- Bi še kaj dodal? Smo kaj pozabili?

Nadaljnje spodbude za branje:

V slovenščini imamo še dva prevedena mladinska romana te avtorice; oba sta za isto starostno stopnjo bralcev, oba duhovita, izvirna, pristrčna.

Leeuwen, Johanna Rutgera van: **Čiv!** Ilustr. avtorica. Prevedla Mateja Seliškar Kenda. Dob pri Domžalah : Miš, 2007, 154 str. | P | 2. stopnja

Leeuwen, Johanna Rutgera van: **Ko je oče postal grm.** Ilustr. avtorica. Prevedla Katjuša Ručigaj. Dob pri Domžalah : Miš, 2012, 104 str. | P | 2. stopnja
Očetje in hčere / begunci / otroci / vojna / ločitve / v leposlovju

Skoraj vedno me zanima, kako zgleda avtorica ali avtor. Takšna je nizozemska avtorica Johanna Rutgera (Joke) van Leeuwen, in rojena je isto leto kot jaz. 😊

Če boste želeli zvedeti kaj malega o pisateljici, boste našli na koncu knjige (str. 118), kaj več pa boste poiskali na spletu.

mag. Tilka Jamnik